

PROMYCZEK

**W ŚRODKU:
KOLOROWY
BALONIK**

DOBRA

**PRZYMNÓŻ NAM
WIARY**

www.promycek.pl

TEMAT NUMERU:

PRZYMNOŹ NAM WIARY!

Przeżywany obecnie Rok Wiary to okazja zarówno dla dzieci, jak i dla dorosłych, by wzmocnić swoją wiarę. Postanowiliśmy w tym roku przypomnieć w bardzo wielkim skrócie sakramenty święte, przez które Bóg udziela nam wielu łask. Mamy nadzieję, że ten rok ożywiły także nasze pieśni i piosenki religijne, które znalazły się na płycie CD dołączonej do styczniowego numeru. Liczymy również na to, że udział we mszy świętej jeszcze bardziej ożywi nasz nowy śpiewnik z pieśniami liturgicznymi i z modlitewnymi tekstami.

Nawiązując do tego, zatytułowaliśmy go: **Przymność nam wiary!**

**W ŚRODKU:
KOLOROWY
BALONIK**

Zachęcam Was do dzielenia się swoją wiarą w czasie letnich zabaw i spacerów. Pomogą w tym nasze kolorowe baloniki.

PSALM NA OTWARCIE OCZU

Napisał Leszek Aleksander Moczulski

Tyle cudów i prezentów
rozrzucają ranne zorze.
Zasłonięte się odsłania,
by pochwalić Ciebie, Boże.

Tyle cudów i prezentów
czeka na mnie tu, po nocy,
więc jak mogą Cię nie chwalić
moje usta, moje oczy?

W lekkomyślne moje życie
wejdź, przeniknij mnie o świcie.
Kiedy ranne wstają zorze,
bądź we wszystkim dzisiaj, Boże.

DOBROĆ

musi być

Kochane Dzieci

Kiedy byłam małą dziewczynką, nauczyłam się pewnej mądrej piosenki – dziś przypominają mi się jej fragmenty:

**Błogostawiona dobroć człowieka
niesie pokój ludziom w dom.
W progu chaty na bliźniego czeka,
nie da płynąć bólu łzom!
Wyciągnijmy ręce ku dobroci,
niechaj dom nasz promieniami oświetli.**

Dlaczego cytuję akurat tę piosenkę? Ponieważ przypomina mi pewnego **serdecznego, dobrego człowieka – Pana Edmunda Bojanowskiego**. On w swoim życiu tak bardzo starał się być podobny do Boga Ojca, że aż powiedziano o nim, że był odbiciem Jego miłości. Chociaż nigdy nie miał swojej żony i dzieci, do dziś tysiące dzieci w różnych zakątkach świata nazywają go Ojcem – jak się to stało?

Pan Edmund uczył się tej dobroci zakorzenionej w sercu dobrego Boga już w swoim rodzinnym domu. Najpierw przez troskliwość swoich rodziców, potem kiedy musiał zaufać Panu Jezusowi w niejednej swojej chorobie, kiedy nie starczało mu sił na realizację różnych pomysłów. Następnie kiedy widział biedę i troski ludzi chorych i samotnych i chciał im pomagać, tak jak Matka Boża jemu pomogła – ratując życie, gdy miał 4 lata.

Przygotowała siostra Katarzyna Król, BDNP
– Służebniczka Dębicka

SERDECZNA miłość odwieczna

Młody Edmund po śmierci rodziców został sam, ale nie martwił się tym. Zauważył, że w jego okolicy są też osamotnione dzieci – małe, biedne, pozbawione opieki rodziców. Postanowił ratować je przed złem i ochronić przed różnymi niebezpieczeństwami. Pytał Pana Boga, co zrobić – i wymyślił OCHRONKĘ – czyli DOM dla każdego potrzebującego dziecka. Właśnie w takich ochronkach przy pomocy Sióstr Służebniczek Maryi uczył dzieci, co trzeba zrobić, by pięknie żyć, by ochronić w sobie i w innych miłość do Pana Boga i drugiego człowieka. Swoją prostą i pełną wiary modlitwą i postawą ukazywał już tu, na ziemi **NIEBO - KRÓLESTWO BOGA, KTÓRY JEST MIŁOŚCIĄ, KOCHAJĄCYM OJCEM** dla wszystkich swoich dzieci – dużych i małych.

Dziś przez wstawiennictwo błogosławionego – czyli szczęśliwego w Niebie – ojca Edmunda Bojanowskiego módlmy się za siebie nawzajem i za naszych rodziców, byśmy zawsze byli dziećmi Boga i nigdy o tej godności nie zapomnieli.

Zapraszam Was też na stronę
www.skarbiecdobroci.pl.

MOJA MODLITWA

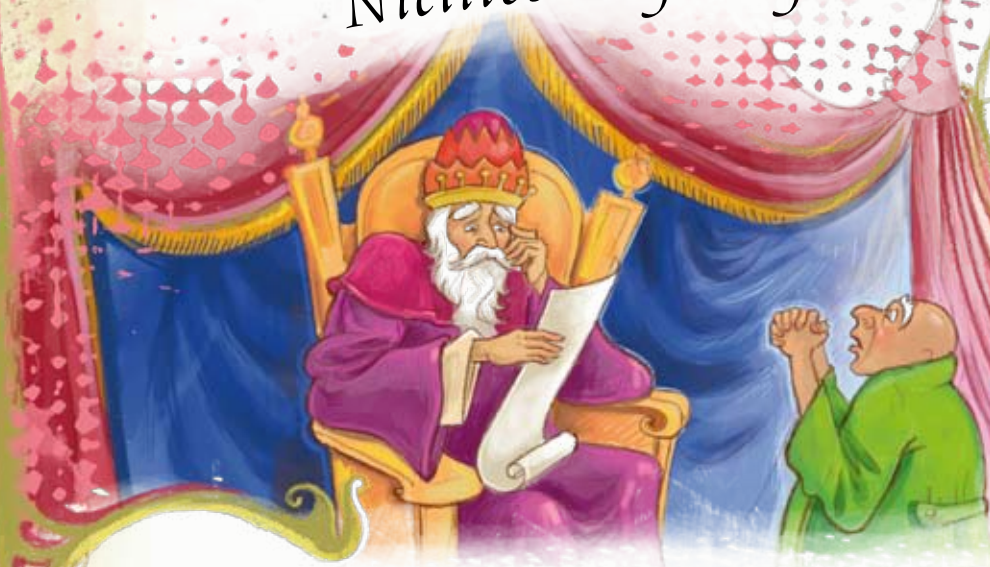
Dobry Boże, dziękuję Ci
za to życie, które dałeś mi,
za to, że jestem dzieckiem Twoim,
a Twe podobieństwo noszę w sercu swoim.
Za przykład świętości człowieka dobrego
opiekuna dzieci Edmunda Bojanowskiego.
I proszę dziś Ciebie za jego przyczyną
- opiekuj się całą moją rodziną,
ochraniaj nam w sercach
Twojej łaski dary,
by nigdy nam nie brakło
miłości i wiary.

Do mek NA SKALIE

OPOWIADANIE BIBLIJNE Nielitościwy sługa

Pewnego razu jeden z , , zapytał , ile razy
 trzeba wybaczać tym, którzy sprawią nam jakąś przykrość lub
 wyrządzą jakąś krzywdę. Wtedy odpowiedział
 i przybył do niego przypowieść o nielitościwym słudze.
 Pewien zaczął się rozliczać ze swoimi sługami i zauważył, że jeden
 z nich winien mu jest ogromną sumę - 10 tysięcy talentów.
 wezwał sługę do siebie i polecił go sprzedać wraz z i
 jak niewolników, aby odzyskać chociaż część . Wtedy sługa
 upadł przed i błagał o litość. wzruszony szczerym
 błaganiem sługi podarował mu cały dług. Uradowany sługa podziękował
 za jego wielkie i pobiegł do podzielić się radosną
 nowiną z najbliższymi. Idąc do , spotkał biedaka, któremu

W czasie pobytu w Polsce sympatyczna rodzinka - rodzice z czwórką dorosłych dzieci - podzieliła się tajemnicą o tym, jak doszło do powstania serii filmów „Domek na skale” oraz rodzinnej firmy VALIVAN. To wszystko zawdzięcza Matce Bożej Szentszackiej, której obrazek członkowie rodziny zawsze mają przy sobie.

Kiedyś pożyczył 100 denarów i ten jeszcze mu ich nie oddał. Na jego widok przypomniał sobie o długu i zaczął się domagać zwrotu . Kiedy biedak zaczął się tłumaczyć i prosić o cierpliwość, on jeszcze bardziej się zdenerwował i wtrącił go do , dopóki nie odda mu . Kiedy dowiedział się o tym wydarzeniu, wezwał niewdzięcznego sługę i wyjaśnił mu, jak niegodziwie się zachował. Przez takie postępowanie zasłużył na surową karę, dlatego wtrącił go do . Tą przypowieścią przypomniał nam, że zawsze powinniśmy wybaczać tym, którzy o to proszą, bo zawsze nam odpuszcza grzechy, gdy za nie żałujemy i obiecujemy poprawę.

Odpuść nam nasze winy,
jako i my odpuszczamy
naszym winowajcom

Bóg Jezus apostołowie Piotr ludzie pieniądze król żona dzieci serce dom więzienie

DOROŚLI MAJA

Napisała Zofia Śliwowa

Agnieszka przybiegła ze szkoły uradowana. „Dwie szóstki, ale się mama ucieszy” – myślała, zdejmując tornister. W domu było cicho. Zajrzała do kuchni. Jej młodszy brat Łukasz siedział w kąci i bawił się klockami lego.

– Gdzie mama? – zapytała dziewczynka.

– W pokoju z ciotką Agatą – odpowiedział chłopczyk. – Ciotka ma chyba jakieś zmartwienie, bo mama płakała – dodał.

Agnieszka bardzo lubiła ciotkę Agatę. Pójdzie ją przywitać. Przy okazji pochwali się szóstkami. Poprawiła włosy i cichutko uchyliła drzwi.

– Dobrze ci mówić – usłyszała głos mamy. – Twój Jurek nigdy by tak nie postąpił.

– Daj spokój, to nie może być prawda – odrzekła ciotka.

Agnieszka spieszyła się. Nie chciała podsłuchiwać. Zaszurała nogami.

– Mogę wejść? – Mama wzdrygnęła się, zaskoczona. Przesunęła ręką po twarzy.

– Ależ oczywiście, wejdź, kochanie – rzekła szybko ciotka. – Jak tam było w szkole?

– Dostałam dwie szóstki – odpowiedziała dziewczynka. – Z polskiego i ze środowiska.

Agnieszka spojrzała na mamę. Miała zaczerwienione od płaczu oczy i bardzo zmartwioną minę. Zanim jednak zdążyła o cokolwiek zapytać, ciotka uprzedziła ją.

– Musimy jeszcze porozmawiać z twoją mamą. Za chwilę przyjdziemy do kuchni. Zaczekajcie tam razem z Łukaszem, dobrze?

Mama i tym razem nie odezwała się wcale. Agnieszka wyszła bardzo zdziwiona. Co to wszystko znaczy?

Wychodząc po jakimś czasie, ciotka przytuliła mamę i powiedziała serdecznie:

– Głowa do góry, Krysiu! Wszystko będzie dobrze.

– Daj Boże – odpowiedziała zgnębiona mama.

Wieczorem rodzice sprzeczali się. Do kuchni dochodziły ich podniesione głosy. Mama znowu płakała. Wreszcie tata wybiegł do przedpokoju.

– Jeżeli wolisz wierzyć plotkom niż mnie, to proszę bardzo! – krzyknął zirytowany. Chwycił trenz wiszący na wieszaku.

– Tato, a moja bajka? – zapytał Łukasz. O tej porze codziennie tata czytał bajkę synkowi. Tym

SWOJE PROBLEMY

razem jednak nie odpowiedział wcale i wyszedł z mieszkania. Łukasz rozbeczał się w głos. Mama przybiegła natychmiast, żeby go uspokoić.

– Co się stało, mamusiu? – zapytała Agnieszka.

– Dorośli mają swoje problemy – odpowiedziała mama. – Idź spać, córeczko.

Dziewczynka długo nie mogła zasnąć. O jakich plotkach mówił tatuś?

Przypomniała sobie, że kilka dni temu Bożenka z IV b powiedziała jej tajemniczo:

– Twój tata był w kawiarni z jakąś obcą panią.

A wcześniej, chyba ze dwa tygodnie temu, pani Lucynka ze sklepu z kosmetykami powiedziała do swej koleżanki zza lady, kiedy mama z Agnieszką wychodziły:

– Tamta jest bardziej elegancka. – Mama była już za drzwiami i chyba tego nie słyszała...

Mijały smutne, ponure dni. Tata często wychodził i stale był zdenerwowany. Do mamy przychodziła ciocia Agata. Prowadziły długie rozmowy przy zamkniętych drzwiach. Po tych rozmowach mama była trochę weselsza.

Któregoś dnia wieczorem Agnieszka zapytała:

– Mamo, czy tatuś od nas odejdzie?

– Mam nadzieję, że nie – odparła mama i przytuliła mocno Agnieszkę.

Tego dnia dziewczynka modliła się przed snem szczególnie gorąco. Nazajutrz przy śniadaniu zapytała:

– Tatusiu, pójdziemy dziś na spacer do lasu? Jest tak pięknie i ciepło. Już dawno nie byliśmy...

– Chodźmy, tatusiu, chodźmy! – wykrzyknął prosząco Łukasz.

– Zgoda – uśmiechnął się tata. I dodał: – Jeżeli mama pójdzie z nami.

W domu poweselało. Odbyła się jeszcze jedna burzliwa rozmowa rodziców w obecności cioci Agaty. I to był koniec nieporozumień.

– Dzięki Bogu – westchnęła ciocia, kiedy zostały same z mamą.

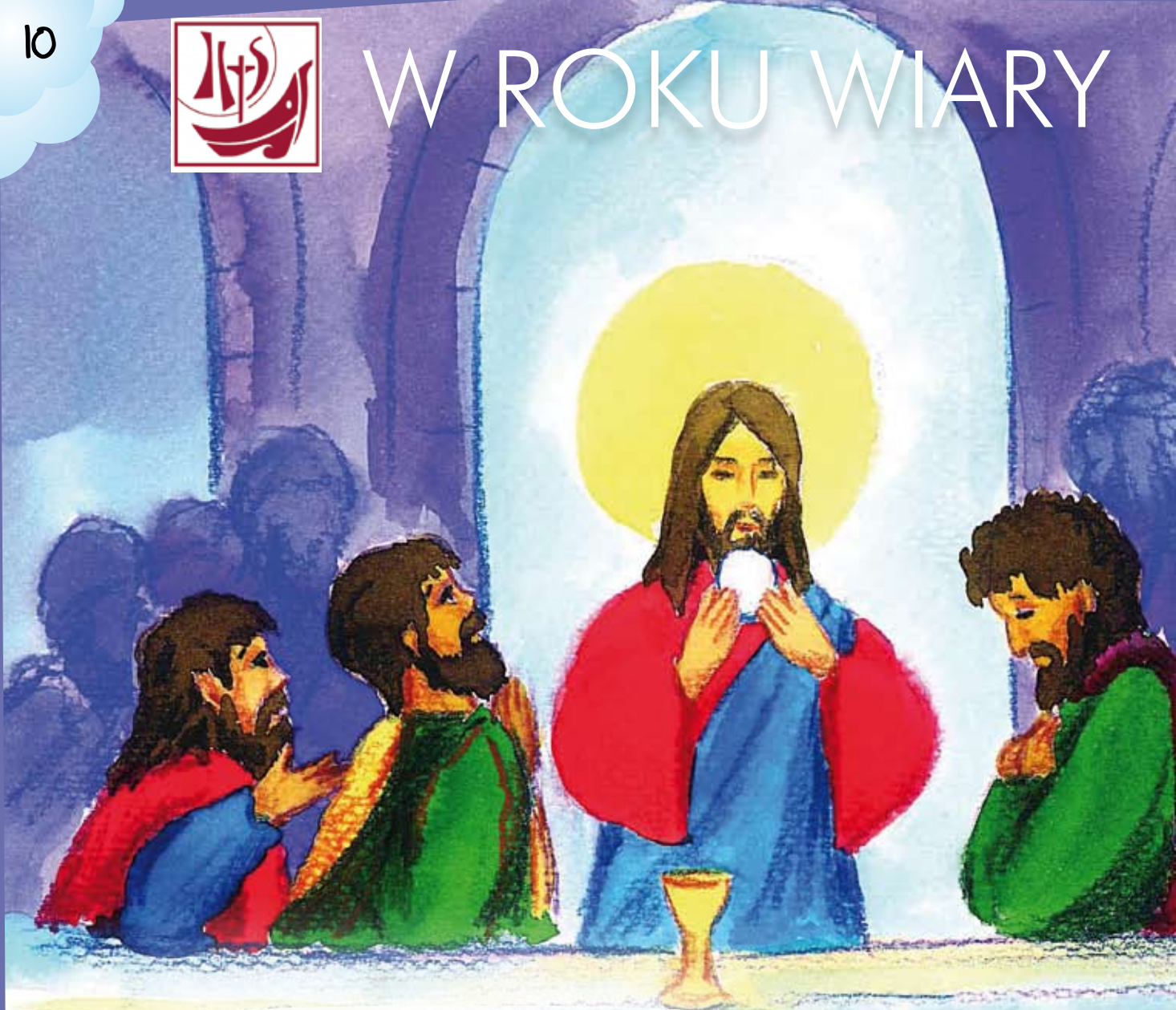
– Niebezpieczeństwo minęło.

– To twoja zasługa – powiedziała mama, całując ciocię Agatę. – Kto wie, jak by się skończyło, gdyby nie ty.

Ciocia uśmiechnęła się z zadowoleniem.

W ROKU WIARY

Nawet najmłodsze dzieci zauważają, że ksiądz przez to, co robi i jak jest ubrany, odróżnia się trochę od innych ludzi. Nazywa się go duchownym, ponieważ przypomina nam o Bogu i sprawach dotyczących naszej duszy i jej zbawienia.

O KAPŁAŃSTWIE

Sakrament kapłaństwa, który mogą przyjąć tylko mężczyźni, Pan Jezus ustanowił w czasie Ostatniej Wieczerzy słowami: „To czyńcie na moją pamiątkę”. Przyjęcie święceń poprzedzają sześciolatnie studia filozoficzno-teologiczne, w czasie których przyszli kapłani dogłębnie poznają objawione przez Boga prawdy wiary i naukę Kościoła.

Święceń kapłańskich po kilkuletnim pobycie w seminarium duchownym lub w zakonie udziela klerykom (zwanym też alumnami lub braćmi) biskup. Dzięki nim kapłan otrzymuje władzę udzielania sakramentów i głoszenia słowa Bożego.

Bardzo ważnym wydarzeniem dla parafii są prymicje, czyli pierwsza msza święta sprawowana przez nowo wyświęconego kapłana w jego rodzinnym kościele.

ZAPAMIĘTAJ!

Najważniejszymi elementami stroju kapłana są:

sutanna

- długa czarna szata

koloratka

- biały kołnierzyk

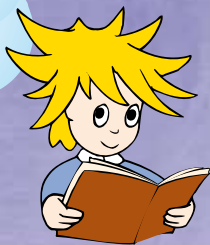

- **stula** - znak władzy kapłańskiej

brewiarz -

książeczka, z której kapłan kilka razy dziennie odmawia specjalne modlitwy

Święty Antoni Padewski, patron ubogich i rzeczy zagubionych

Kochani rodzice, chciałbym rozpocząć naukę, aby kiedyś być księdzem.

Tu w Lizbonie mamy kilka szkół.

Poszukamy dla ciebie najlepszej.

Panie Boże, pomóż mi rozpoznać moje powołanie i właściwie kierować moim życiem.

Ojciec, moim pragnieniem jest przygotowanie się do kapłaństwa.

Cieszymy się bardzo, młodzieńcze, że wybrałeś nasz klasztor.

Drogi przyjacielu, może i ty kiedyś dołączysz do nas.

Należę do innego zakonu, ale wyroki Boże są niezbadane.

Będziemy czekać na ciebie w Maroku.

Niech Bóg was prowadzi.

Coimbra w Portugalii.

Boże, Tobie oddaję całe moje życie.

Ojciec, Bóg wzywa mnie, bym i ja dołączył do grona misjonarzy męczenników z Maroka.

Czy źle ci w swojej pustelni?

Oczywiście, że dobrze, ale proszę o zgodę, bym mógł zostać franciszkaninem.

Kochani, jadę na misje do Maroka, by tam oddać życie za Jezusa, jeśli to będzie konieczne.

Błogosławimy cię na Twoją, drogo, ale mamy nadzieję, że wrócisz.

Dziękujemy Ci, Boże, że ocaliłeś nas z tej tragedii.

Burza przygnała nas do Italii, więc tu pozostaniemy i udamy się na spotkanie ze św. Franciszkiem.

Masz dużo szczęścia, że ocalałeś z tego rozbitego statku.

Myślę, że Bóg ma dla ciebie inną drogę, nie misje.

Czasem trzeba zrezygnować ze swoich pragnień i przyjąć Bożą wolę.

Antoni, pomóż mi pogodzić się z moją rodziną.

Antoni, mam niedobrego syna. Jak go zmienić?

Antoni, w naszym mieście wre wojna. Przyjdź i pogódź zwaśnionych.

Antoni, zgubiłam Boga, pomóż mi Go odnaleźć.

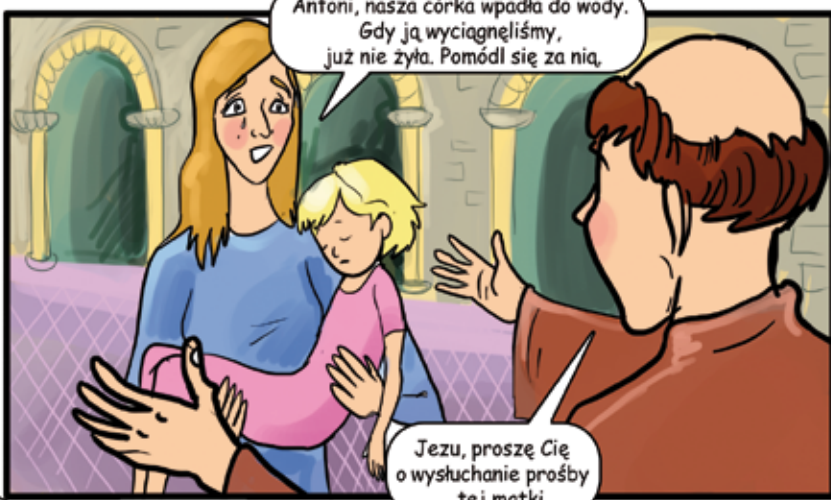

Bóg obdarzył Antoniego szczególnym darem głoszenia kazań.

Tak pięknymi kazaniem przyprowadzi wiele ludzi do Boga.

Antoni, nasza córka wpadła do wody. Gdy ją wyciągnęliśmy, już nie żyła. Pomóż się za nią.

Jezu, proszę Cię o wysłuchanie prośby tej matki.

Słuchajcie słów Jezusa. Otaczajcie się wzajemną miłością, pomagajcie sobie i dbajcie o biednych.

Antoniego za życia i po śmierci nazywamy świętym. Padwa dziś raduje się obecnością tego świętego, który pracował tu w ostatnich latach swego życia.

POZDROWIENIA Z LONDYNU

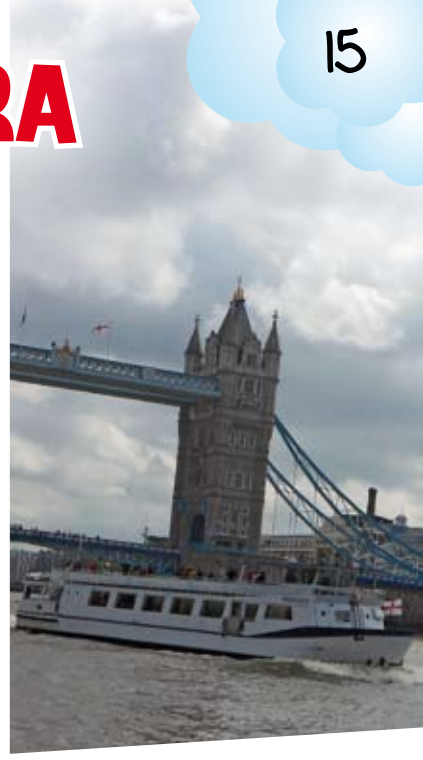
Wspólna modlitwa i koncerty w londyńskich parafiach dawały nam wiele radości i satysfakcji.

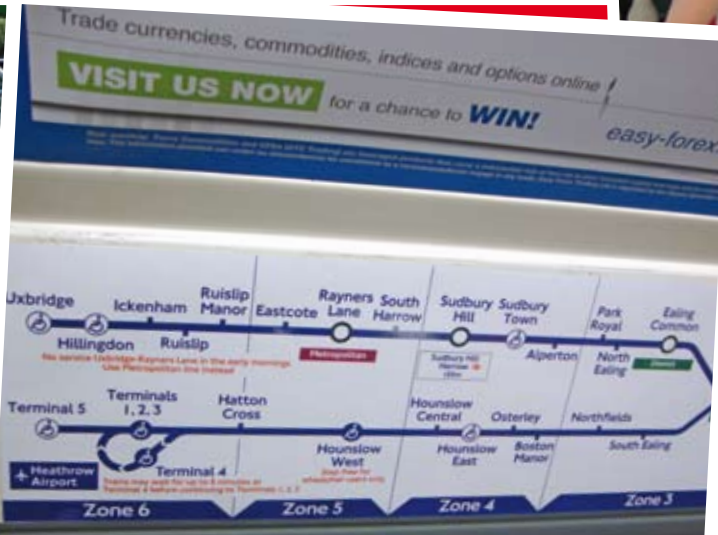
Osobiste spotkania z bohaterami II wojny światowej w Londynie Antokolu na zawsze pozostaną nam w pamięci. Podróże oświetlonym londyńskim metrem też miały swój klimat i urok.

OD PROMYCZKÓW DOBRA

Wycieczka piętrowym autobusem po najładniejszych ulicach i rejs statkiem po Tamizie mimo zmęczenia są niezapomnianym wspomnieniem.

PROMYCZKI DOBRA

Promyczki Dobra wspólnie z zespołem SADECZOKI wychwały Maryję w rocznicę objawień fatimskich, 13 maja, w sanktuarium w Zakopanem na Krzeptówkach.

Uczestnicząc w różnych nabożeństwach i koncertując, bardzo wzmacniamy sobie wiarę i dziękujemy Bogu za to, że spotykamy tak wielu wspianych i rozmodlonych ludzi.

Wspaniałym przykładem byli uczestnicy drogi krzyżowej „Szlakiem Męczeństwa Błogosławionej Karoliny” w Wał Rudzie.

W 63. rocznicę urodzin bł. Jana Pawła II koncertowaliśmy przy jego pomniku w Radłowie.

Przymnóż nam wiary

t. m. Piotr Pałka
t. zwr. 1 i 3 s. Dominika
Karmelitanka Bosa spod Giewontu

Ref. Przy-mnóż nam wia - ry, przy - mnóż nam wia - ry,
przy - mnóż nam wia - ry Pa - nie nasz! — *Fine*

1. Oj - cze, Przy - ja - cie - lu:
2. Je - zu, Sy - nu Bo - ży: wie - rzy - my Ci! —
3. Du - chu Świą - ty Bo - że:

Oj - cze Mi - ło - sier - ny:
Zba - wi - cie - lu świa - ta: wie - rzy - my Ci! —
Du - chu, Ży - cie wie - czne:

Bo - że Oj - cze w Trój - cy:
Ży - we Sło - wo Bo - ga: wie - rzy - my Ci! —
Słod - ki Goś - ciu du - szy:

Oj - cze wszech - mo - gą - cy:
Je - zu Sy - nu Ma - ry - i: wie - rzy - my Ci! —
Du - chu mi - łość - ci:

Wie - rzę w Bo - ga Oj - ca, Wie - rzę w Je - zu - sa Chry - stu - sa,
Wie - rzę w Du - cha Świą - te - go w świą - ty Ko - ściół!
W świą - tych o - bco - wa - nie grze - chów od - pu - szcze - nie,
cia - ła zmar - twych - wsta - nie, ży - wot wie - czny. A - men! *D.C. al Fine*

Przymnóż nam wiary

Przymnóż nam wiary 2x
Przymnóż nam wiary 2x

Ojcie przyjacielu – wierzymy Ci.
Ojcie miłosierny – wierzymy Ci.
Boże Ojcie w Trójcy – wierzymy Ci.
Ojcie wszechmogący – wierzymy Ci.

Jezu, Synu Boga – wierzymy Ci.
Zbawicielu świata – wierzymy Ci.
Żywe słowo Boga – wierzymy Ci.
Jezu Synu Maryi – wierzymy Ci.

Duchu Święty, Boże – wierzymy Ci.
Duchu życie wieczne – wierzymy Ci.
Słodki gościu duszy – wierzymy Ci.
Duchu miłości – wierzymy Ci.

Wierzę w Boga Ojca,
wierzę w Jezusa Chrystusa,
Wierzę w Ducha Świętego,
święty kościół,
Świętych obcowanie,
grzechów odpuszczenie,
Ciała zmartwychwstanie,
żywot wieczny. Amen

Katarzyna Kaźmierczak,
MuchnówWioleta Wójcik,
Strzelce KoloniaOla Zuziak,
Ligota

Zostań PROMYCZKOWYM literatem!

Serdecznie zachęcam Was do dokończenia opowiadania rozpoczętego przez panią Anię Michnę.

Opowiadania pisane ręcznie prześlijcie tradycyjną pocztą na adres redakcji, a pisane w komputerze wyślijcie na adres: opowiadania@promycek.pl

WYDAWNICTWO PROMYCEK

Plac Kolegiacki 4, 33-300 Nowy Sącz z dopiskiem: **OPOWIADANIA**

lub e-mailem na adres: opowiadania@promycek.pl

SŁUCHAJCIE NAS NA ANTENIE RADIA!

Najpiękniejsze opowiadania będą czytane na antenie radia:

- **RADIO "ER"** audycja emitowana w trzecią niedzielę miesiąca w ramach audycji **RADIO RANEK 9.10-10.30**
- **Radio Emaus** - trzeci poniedziałek miesiąca - 19.30
- **Radio KRC** - ostatnia niedziela miesiąca - 10.10
- **Katolickie radio ZAMOŚĆ** - trzecia sobota miesiąca - 12.10
- **Katolickie radio PODLASIE** - ostatnia środa miesiąca - 19.30

Tytuł opowiadania:

Z

apytał ich:
«A wy za kogo
Mnie uważacie?
» Piotr odpowiedział:
«Za Mesjasza Bożego».

Łk 9, 20

Iskierka stała przed samochodem swojej ciotki i patrzyła na znaczek rybki umieszczony obok tablicy rejestracyjnej. Czyżby ciocia Irena tak bardzo lubiła morze, że przyczepiła sobie rybkę na aucie? A może interesuje się rybami albo lubi je łowić? Dziwne...

– Iskierko, czemu się tak przyglądasz? – zagadnęła wesoło ciocia, widząc, że jej siostrzenica dłuższą chwilę stoi na parkingu.

– Ciociu, co oznacza ta rybka? – zapytała od razu dziewczynka.

Ciocia uśmiechnęła się zagadkowo. Spojrzała Iskierce w oczy i zaczęła wyjaśniać:

– Wiesz, znak ten jest bardzo stary, bo wziął się od pierwszych chrześcijan. Po grecku „ryba” to „Ichtis”. Ten wyraz można jednak odczytywać jako skrót pierwszych liter słów „Jezus Chrystus, Syn Boga, Zbawiciel”.

– Aha, to taka łamigłówka – powiedziała ze zrozumieniem dziewczynka.

Ciocia roześmiała się.

– No tak, troszeczkę. Ale jak myślisz, jaki jest cel umieszczania znaku rybki w różnych miejscach? Kim jest osoba, która ma taką rybkę na przykład na samochodzie? No i czy ty, Iskierko, też przykleiłabyś taki znak?

powiadanie na
Niedzielę Bożego
Miłosierdzia

Tego dnia Promyczek dostał od babci wyjątkowy prezent. Właśnie trzymał go w ręku i przyglądał mu się uważnie. Był to mały obrazek.

– Co tam masz? – usłyszał wkrótce zza swoich pleców. Oczywiście była to ciekawska Chmurka. Patrzyła na kolegę badawczo, bo podejrzewała, że może mieć on jakąś tajemnicę, którą nie będzie chciał się podzielić. A tego by nie zniosła. Promyczek jednak nie miał zamiaru niczego ukrywać.

– To Pan Jezus Miłosierny – rzekł, podnosząc do góry obrazek z postacią w powłóczystej niesioną rękę, a dwa promienie wychodziły z jej serca. – Mam w kieszeni jeszcze jeden taki sam obrazek. Mogę ci podarować. Chcesz?

– Miłosierdzie? Hmm... – zamyśliła się Chmurka. – Kiedyś o tym słyszałam. Ale to chyba dotyczy osób, które są niegrzeczne i niedobre, nad którymi trzeba się litować. A ja przecież taka nie jestem. Chyba nie potrzebuję twojego obrazka, Promyczku.

Nagle dał się słyszeć niepewny i cichy głos Słoneczka, które właśnie wychynęło zza Chmurki:

– Mnie by się przydał ten obrazek, ale to chyba nie ma sensu... Jestem takie niedobre, często narzekam, klóczę się z Chmurką... Pan Jezus chyba nie jest aż tak miłosierny, żeby litować się nad kimś takim jak ja? – dokończyło zrezygnowane.

Promyczek zafrasował się. Jak wyjaśnić przyjaciółom, że miłosierdzie Pana Boga jest potrzebne zarówno Chmurce, jak i Słoneczku? I jak im uświadomić, że miłosierdzie to nie zawsze to samo co litość?

Autorka opowiadania: **Aleksandra Maciejowska, klasa IVa, SP Rajbrot.** Tytuł opowiadania: **„Promyczkowa rozprawa o miłosierdziu”**

Po chwili namysłu Promyczek powiedział:

– Przyjaciele, miłosierdzie jest potrzebne każdemu – zaczął niepewnie. – Jeśli nie wierzycie, to pójdziemy do księdza,

aby wytłumaczył nam, co ono oznacza.

Chmurka i Słoneczko popatrzyli na siebie.

– Ale Promyczku, my dobrze wiemy, czym jest miłosierdzie – odparło Słoneczko.

– Tak, jest to litość nad grzesznikami – rzekła Chmurka.

I w tej chwili Promyczek nie wiedział, co powiedzieć. Po krótkiej chwili ciszy rzekł:

– Wiecie, wydaje mi się, że nie rozumiecie do końca, czym jest miłosierdzie. Moim zdaniem to dobroć dla bliźniego. Każdy potrzebuje miłosierdzia, nawet my.

– A więc uważasz, że nie jestem takie niedobre i nieposłuszne Bogu? Myślisz, że Jezus mi wybaczy? – spytało z nadzieją w głosie Słoneczko.

Jednak Chmurka nie była zachwycona słowami Promyczka. Po chwili krzyknęła:

– Promyczku! Ja jestem grzeczna i nie potrzebuję litości!

– Ależ nie! – zaczął tłumaczyć Promyczek. – Przez cały czas próbuję wam powiedzieć, że miłosierdzie to nie to samo co litość.

– Ale skoro to nie litość to co? – spytało Słoneczko.

– Wybierzmy się do księdza. On z pewnością nam pomoże.

Gdy Promyczek skończył, wszyscy udali się na plebanię.

– Szczęść Boże! – rzekli chórem. Ksiądz skinął głową i gestem ręki zaprosił gości do salonu.

– Czy może nam ksiądz wytłumaczyć, czym jest miłosierdzie? – spytał Promyczek.

– Właśnie uzgodniliśmy, że to nie litość – powiedziało cicho Słoneczko.

– Tak, macie rację – zgodził się z nimi ksiądz. – Miłosierdzie to nie to samo co litość. To zauważenie człowieka potrzebującego pomocy i przejęcie się jego losem. Można powiedzieć, że to potrójna miłość do człowieka: poprzez słowo, czyn i modlitwę. A litość to współczucie, czasami z przymusu. Pamiętajcie, że prawdziwe miłosierdzie do drugiego człowieka wzoruje się na miłosierdziu Bożym.

– I każdy potrzebuje miłosierdzia, prawda? – spytała Chmurka. – Nawet ktoś, kto jest dobry i posłuszny?

– Ależ tak – odpowiedział ksiądz.

– Ale jak być człowiekiem miłosiernym? – spytało Słoneczko.

– Po prostu pocieszyć drugiego, zatrzymać się przy jego cierpieniu, starać się mu pomóc i modlić się za niego. A wszystko to czynić z miłością.

Gdy ksiądz skończył, Promyczek uśmiechnął się do przyjaciół i rzekł:

– Dziękujemy za wytłumaczenie. Bóg zapłać!

Po tych słowach cała trójka poszła na łąkę, aby jeszcze raz wszystko przemyśleć. Ale... został jeszcze jeden problem.

– Promyczku, skoro wiemy, że miłosierdzie jest potrzebne każdemu, to komu dasz obrazek z Jezusem Miłosiernym? – spytało zmartwione Słoneczko.

Promyczek po raz kolejny zafrasował się i rzekł:

– Mam pomysły! Oboje dostaniecie po obrazku. Moja babcia z pewnością ma ich więcej w domu, więc poproszę ją, żeby mi dała jeszcze jeden.

– Teraz wypada nam być miłosiernymi dla innych! – krzyknęli równocześnie Chmurka i Słoneczko.

Gdy Promyczek dał przyjaciółom obrazki, wspólnie postanowili pójść do kościoła, aby pomodlić się o Boże Miłosierdzie.

WYPRAWA MISYJNA czyli świat pod lupą

Madagaskar

Siostry Misjonarki
św. Piotra Klawera
ul. Grabowa 9
30-227 Kraków
www.klawerianki.pl
echodzieciom@klawerianki.pl

Madagaskar nazywany jest także Czerwoną Wyspą. Jest to czwarta, największa wyspa świata, położona 400 km od wybrzeży Afryki.

Wyspa zamieszkała jest przez 18 różnych plemion. Przodkowie obecnych Malgasyzy należeli zarówno do rdzennych Afrykańczyków jak i do Indonezyjczyków.

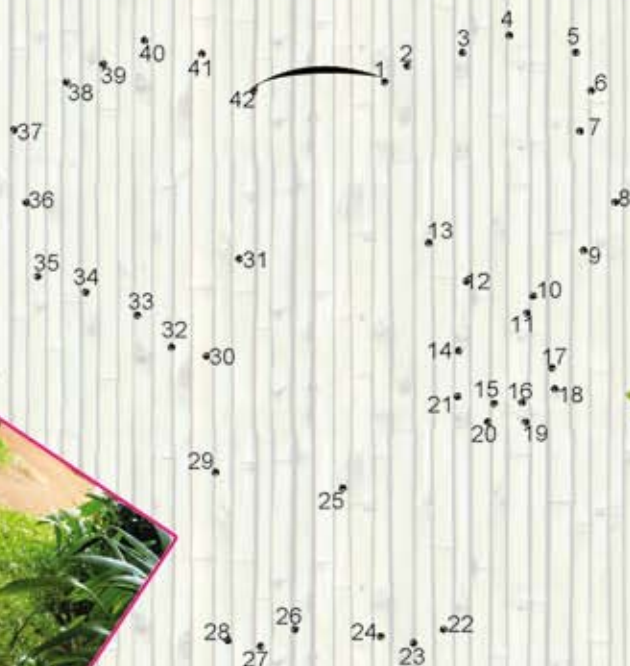
Stolicą państwa jest Antanana-riwa – miasto położone w centralnej części Madagaskaru. Zostało założone w XVII wieku, a dziś liczy ponad milion mieszkańców.

W jedną z czerwcowych niedziel usłyszymy tekst z Ewangelii św. Łukasza, kiedy to Pan Jezus zapytał swoich uczniów za kogo uważają go ludzie, którzy go słuchają i za nim idą.

Wiele było odpowiedzi. Dla niektórych Jezus był wielkim prorokiem, dla innych Janem Chrzcicielem. Pan Jezus postawił takie samo pytanie apostołom: kim jest dla nich? Święty Piotr w imieniu wszystkich apostołów odpowiedział, że dla nich, jest Zbawicielem, Synem Bożym.

Jezus jest zarówno wielkim prorokiem, nauczycielem oraz znaną osobą. Dla wielu ludzi jest wzorem i autorytetem. Może być naszym przyjacielem, osobą bliską naszemu sercu. Jednak przede wszystkim Jezus jest Synem Bożym, Zbawicielem. Zbawienie jest największym darem jaki Bóg podarował ludziom. On, Syn Boży stał się człowiekiem dla naszego zbawienia!

‘Połącz punkty, a zobaczysz co to za zwierzę!’

Malgaszka

Baobaby

Lemur

CZY MISJONARZ MA BRODĘ?

Kiedy podczas lekcji religii ksiądz zadał pytanie „jak wygląda i co robi misjonarz?”, uczniowie od razu zaczęli wykrzykiwać: „ksiądz z długą brodą”, „czy dzieci w Afryce pod drzewem”, „rozdaje jedzenie biednym”. W pewnym momencie Krzysł wstał i powiedział: – Misjonarz wcale nie musi być księdzem ani pracować w Afryce. Moja siostra też była na misjach. Jest wolontariuszem misyjnym, pracowała w Ameryce Południowej, w Boliwii, w domu dziecka prowadzonym przez siostry zakonne.

– To bardzo ciekawe, Krzysiu. Może opowiesz nam trochę o misjach? – zaproponował ksiądz.

– Tak! – zawołali koledzy. – Opowiedz, jak żyją dzieci w Boliwii i jak wyglądała praca twojej siostry.

– Boliwia to biedny kraj – zaczął Krzysł. – Moja siostra pracowała w małym miasteczku wysoko w górach Andach. Pomagała dzieciom odrabiać zadania, organizowała im różne ciekawe zajęcia w wolnym czasie, ale przede wszystkim mówiła im o Panu Bogu. To najważniejsze zadanie każdego misjonarza.

– Czy dzieci w Boliwii nie słyszały o Panu Bogu? – zaciekał się Piotrusł.

– Większość dzieci słyszała, ale nie wszystkie – odparł Krzysł. – Niektóre dzieci, zanim trafiły do domu dziecka, mieszkały w małych wioskach. Tam nie ma kościołów, a ksiądz, jeśli przyjeżdża, dociera zaledwie raz na rok. Wyobraźcie sobie, że 10-letnia Rosa i jej rodzeństwo nie wiedzieli, kim jest Pan Jezus. To moja siostra nauczyła ich znaku krzyża i modlitwy „Ojcze Nasz”.

– To prawda – potwierdził ksiądz katecheta. – W takich miejscach praca misjonarzy, również świeckich, jest bardzo potrzebna.

– Dom dziecka znajduje się w miasteczku – kontynuował Krzysł – dlatego dzieci, tak jak my, chodzą do szkoły, ale wielu naszych rówieśników z Boliwii nie ma tej możliwości. Na wsiach często nie ma szkół lub są tak daleko, że dzieci nie mogą do nich chodzić.

– A jak dzieci się bawią? Czy mają lalki i samochody? – spytała Kasia.

– Tak, jeśli ich rodziców na to stać. Chłopcy uwielbiają grać w piłkę, a kiedy jej nie mają, używają wypchanego worka. Wszyscy chętnie grają na instrumentach, które często sami robią – grzechotkach z owocu tykwy, drewna kaktusa, a nawet kopyt lamy!

– Też chciałabym kiedyś pojechać do Boliwii, poznać życie ludzi i móc zagrać na tych wszystkich instrumentach... – westchnęła Ola.

– Myślę, że znajdzie się na to rada – uśmiechnął się ksiądz. – W przyszłym tygodniu zabiorę was w misyjną podróż. Poznamy nie tylko Amerykę Południową, ale także inne kontynenty. Udamy się do afrykańskiej wioski, w azjatyckim namiocie spróbujemy, jak smakuje mongolska herbata, a w końcu w andyjskiej chatce każdy będzie mógł obejrzeć zeszyty szkolne z Boliwii i zagrać na instrumentach, o których opowiadał Krzysł.

– O rany! Jak to możliwe? – krzyknęli wszyscy niemal jednocześnie.

– Spokojnie – odparł ksiądz. – Nie zajmie nam to więcej niż jedno popołudnie. Wszystko to można zobaczyć w Wioskach Świata – Parku Edukacji Globalnej w Krakowie. Dowiemy się tam więcej o pracy misjonarzy i wolontariuszy z Salezjańskiego Wolontariatu Misyjnego „Młodzi Światu” oraz wspólnie zastanowimy się, jak możemy pomóc misjom.

Dominika Oliwa
SWM Młodzi Światu

KONKURS PLASTYCZNY

Spotkania dzieci z Maryją

Ogłoszenie wyników

**PRZEDSZKOLAKI
I MIEJSCE**
Maria Zelek

Na konkurs zorganizowany przez Wydawnictwo PROMYCZEK, Fundusz Pomocy Dzieciom i Młodzieży im. Matki Bożej z La Salette oraz Sekretariat Fatimski wpłynęło 1050 prac wykonanych w różnych technikach plastycznych z całego kraju. Na pracach młodzi artyści z wielką pomysłowością i artyzmem

przedstawili sceny z objawień Matki Bożej w Guadalupe, Lourdes, La Salette oraz Fatimie. Spośród nadesłanych prac jury w składzie: prof. Bogumiła Bortnik - ASP Kraków, dr Rafał Borcz - ASP Kraków, ks. Andrzej Mulka - Wydawnictwo PROMYCZEK po wnikliwym obejrzeniu prac w Sali Senackiej Akademii Sztuk Pięknych w Krakowie 24 kwietnia 2013 roku przyznało następujące nagrody i wyróżnienia.

**KLASY 1-3
I MIEJSCE**
Marta Kubarska

Laureaci konkursu obecni na uroczystości wręczenia nagród 13 maja 2013 roku w Sanktuarium Matki Bożej Fatimskiej w Zakopanem na Krzeptówkach

NAGRODZENI:

Nagroda główna

GRAND PRIX

Gabriella Sharkey

kl. 6 – Publiczna SP w Stalowej Woli

GRAND PRIX
**Gabriella
Sharkey**

PRZEDSZKOLAKI

I MIEJSCE:

Maria Zelek, kl. 0 – SP w Laskowej

II MIEJSCE:

Emilia Bednarska, kl. 0 – SP Sióstr Niepokalanek w Jarosławiu

Marek Wańcio, kl. 0 – SP Sióstr Niepokalanek w Jarosławiu

III MIEJSCE:

Dagmara Kuchta, kl. 0 – SP w Laskowej

WYRÓŻNIENIA: **Wiktoria Chmielowicz** (Jarosław), **Wiktoria Ciemierkiewicz** (Jarosław)

KLASY 1–3

I MIEJSCE:

Marta Kubarska, kl. 1 – SP nr 20 we Wrocławiu

II MIEJSCE:

Milena Siwy, kl. 1 – Publiczna SP nr 1 w Bochni

Karolina Klejdysz, kl. 3 – SP im. Św. Jana Kantego w Gdowie

III MIEJSCE:

Milena Wiater, kl. 2 – SP nr 5 w Rzeszowie

Kinga Serafin, kl. 2, – SP nr 2 w Przyszowej

WYRÓŻNIENIA: **Julia Gawel** (Łąka), **Judyta Harzowska** (Świniary),
Weronika Kucharska (Świniary), **Maria Kucab** (Pawłosiowo), **Martyna Kuzak** (Przyszowa),
Julia Kwiek (Zakliczyn), **Bartek Leśniara** (Kłodne), **Zuzanna Majkut** (Dębno),
Mateusz Sarna (Podole-Górowa), **Emilia Szkarłat** (Kłodne).

KLASY 4-6

I MIEJSCE:

Magdalena Gębarowska, kl. 4 – Zespół Szkół w Szalowej

II MIEJSCE:

Filip Burbano, kl. 6 – SP im. Gen. Wł. Sikorskiego w Radomyślu W.

Patrycja Dudek, kl. 5 – SP im. J. Korczaka w Laskowej

III MIEJSCE:

Ola Sobiech, kl. 6 – SP nr 2 w Łomży

WYRÓŻNIENIA: **Natalia Bobala** (Glinik Górny), **Joanna Kita (Kowalów)**,
Natalia i Magdalena Skowron (Dąbrowice), **Katarzyna Zelek** (Laskowa).

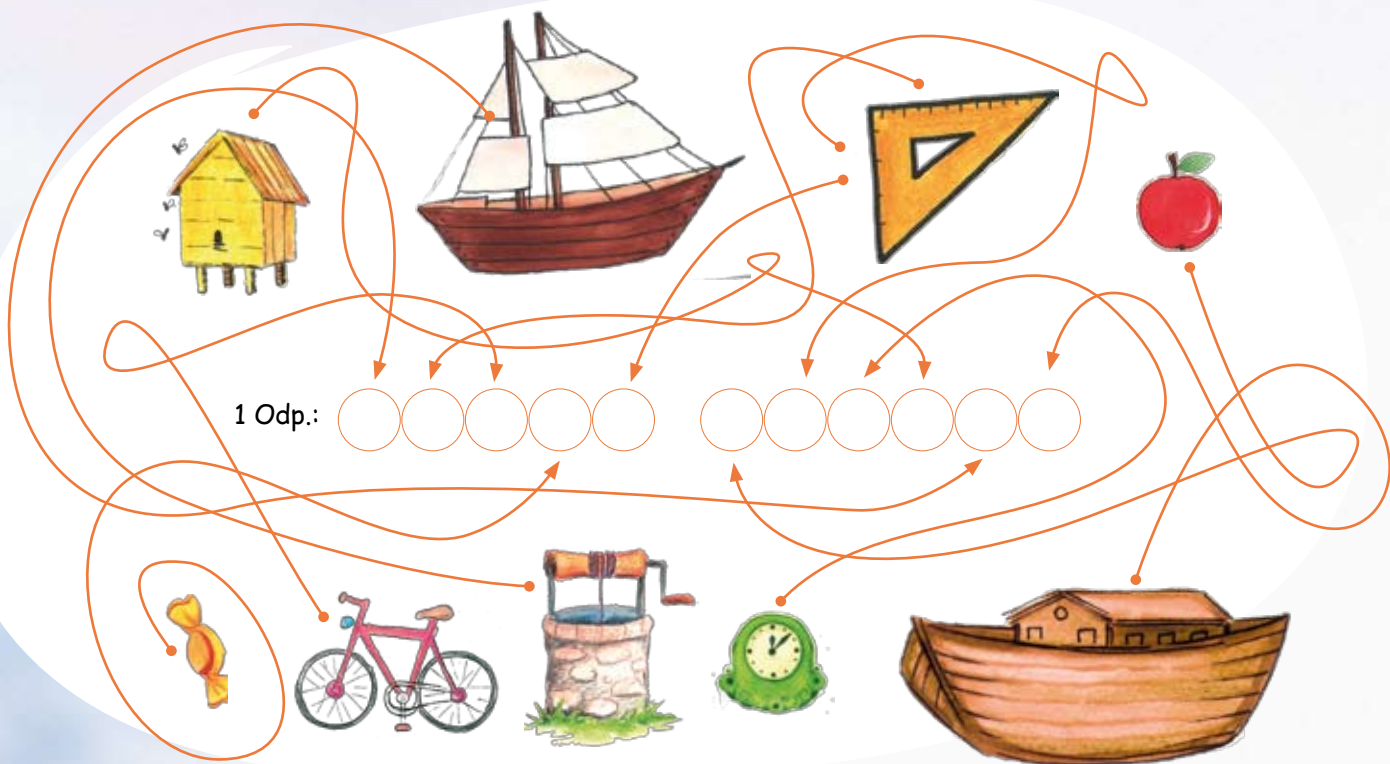
KLASY 4-6
I MIEJSCE
**Magdalena
Gębarowska**

Uczestnicy **KONKURSU HISTORYCZNEGO**, przy okazji zwiedzania Wawelu pozdrowili z Krakowa wszystkich czytelników! :-)

1. PLATANINKA

Wpisz w odpowiednie kratki pierwsze litery z danego obrazka i odczytaj hasło.

2. WAŻNE DATY

Połącz w pary: datę do danego święta

21 CZERWCA (A)

1 CZERWCA (B)

23 CZERWCA (C)

7 CZERWCA (D)

29 CZERWCA (E)

1 Dzień Taty

2 Uroczystość św. Apostołów Piotra i Pawła

3 Dzień Dziecka

4 pierwszy dzień lata

5 Uroczystość Najświętszego Serca Jezusowego

2 Odp.:

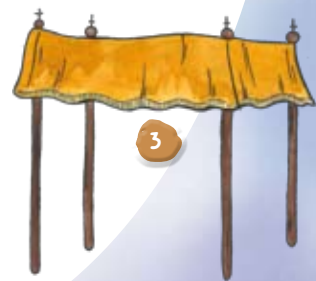
(A) (B) (C) (D) (E)

3. KRZYŻÓWKA OBRAZKOWA

Rozwiąż krzyżówkę i z zaznaczonych kratek odczytaj hasło. Dla ułatwienia każde odgadnięte hasło zawiera literkę „m”

1										
	2									
3										
	4									
5										
6										
	7									
8										
	9									
10										
	11									
12										
	13									
	14									
	15									
	16									
17										
	18									
	19									
	20									

3 Odp:

Odpowiedzi wpisz do kuponu na s. 26.

Rozrywki przygotowała Bogumiła Chmielewska, rys.: Sylwia Hryży

ROZWIĄZANIA ROZRYWEK z "PROMYCZKA DOBRA" NR 4/2013

Rozwiązania
wszystkich rozrywek
można wysłać
SMS-em na numer
605 060 388
lub e-mailem:
konkursy@promyczek.pl
Wysyłając SMS, podaj
imię i nazwisko,
numer rozrywki
i rozwiązanie.

Poprawne odpowiedzi:

1. Rebus: Nareszcie wiosna
2. Labirynt: Boże Miłosierdzie
3. Krzyżówka: Święta Faustyna

Lista osób nagrodzonych

Za rozwiązania nadesłane listem:

Amelia Molka – Jordanów Śląski
Łukasz Zabłocki – Lublin

Za rozwiązania nadesłane SMS-em:

Emilia Piechura – Jordanów Śląski
Szymon Baran – Rzepiennik Strzyżewski

Za rozwiązania nadesłane e-mailem:

Marcelina Jarek – Gorlice
Tomasz Musiał – Wrocław

Ponadto wylosowano 10 osób, które przysłały do redakcji ułożoną rozsypankę i otrzymują film „Domek na skale”:

Dawid Pocięcha – Męcina, Krzysztof Szczygieł – Nowy Sącz, Izabelka Sumyk – Mędzreżów, Ola Król – Kunów, Maja Bujna – Siewierz, Emilia Dąbrowska – Ząbki, Wojciech Surdyka – Rzeszów, Tomasz Kolbusz – Rydułtowy, Aleksandra Oćwieja – Łętowice, Maria Wólczyńska – Włodawa

ROZWIĄZANIA

Wpisz rozwiązanie rozrywek:

1 Odp.:

2 Odp.: A B C D E

3 Odp.:

WYDAWNICTWO
PROMYCZEK

Redaktor naczelny: Ks. Andrzej Mulka

Zespół redakcyjny: Bogumiła Chmielowska, Marta Gródek-Piotrowska, Sylwia Hyży, ks. Paweł Kochaniewicz, Sylwia Krawczyk, Milenia Małecka-Rogal

Ilustracje: Sylwia Hyży, Anna Kosowska-Zgrzeblak, Jacek Pasternak, Jadwiga Żelazny, Katarzyna Dąbrowska

Współpraca: S. Katarzyna Król – BDNP (Służebniczka Dębicka), Anna Michna, Sylwester Adamczyk

Administracja: Bogumiła Chmielowska sekretariat@promyczek.pl

Marketing: Sylwia Golińska, marketing@promyczek.pl, tel. 784 682 477

Korekta: Teresa Lachowska

Zdjęcia: archiwum PD, pixmac

Opracowanie graficzne/DTP: Anna Nosal-Panecka, anp@faceandsurface.com

Druk: Drukarnia Kolejowa Sp. z o.o., ul. Forteczna 20 A, 32-086 Węgrzyce

© Promyczek Dobra

Plac Kolegiacki 4, 33-300 Nowy Sącz, tel./faks: 18 443 44 00

wydawnictwo@promyczek.pl

Nr konta bankowego: Pekao S.A. o/Nowy Sącz 05 1240 4748 1111 0000 4875 6772

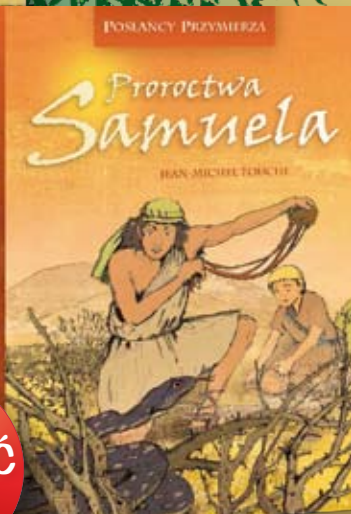
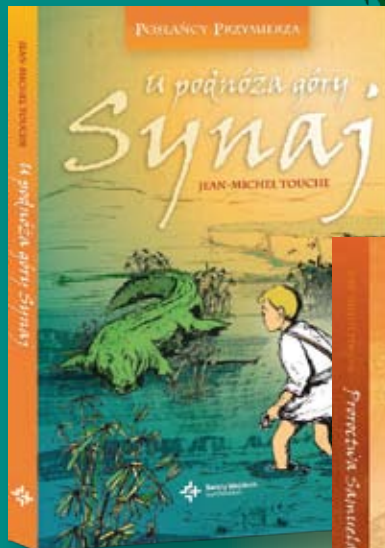
KUPON PD 6/2013

.....
Imię i nazwisko

.....
Adres

.....
Telefon

**Przenieś się w czasie
i przeżyj zaskakujące
przygody!**

U podnóża góry Synaj Jean-Michel Touche

174 strony | 135 x 205 mm | oprawa miękka
cena 25,00 zł

Proroctwo Samuela Jean-Michel Touche

135x205 mm | 240 stron | oprawa miękka
cena 27,00 zł

Mikołaj i Fryderyk to zwykli uczniowie, tacy jak ty. Może tylko trochę bardziej ciekawi świata niż inni. Cudownym zrządzeniem losu udają się w niezwykłą podróż, stając się uczestnikami dziejów Izraela! Świadcami i postaćami Przymierza, jakie Bóg zawarł ze swym ludem...

Powieść przygodowa dla dzieci.

NOWOŚĆ

Święty Wojciech
wydawnictwo

www.swietywojciech.pl | [sprzedaż@swietywojciech.pl](mailto:sprzedaz@swietywojciech.pl) | tel 61 659 37 59
Chartowo 5, 61-245 Poznań | księgarnia firmowa tel. 61 852 48 35

NOWA SERIA FILMÓW DLA DZIECI

z polskim dubbingiem aktorskim

Do mek NA SKALE

13 filmów
na 5 płytach
DVD

- cz. 1** • 1. ZAGUBIONA OWCA; 2. NATRĘTNY PRZYJACIEL; 3. DOM NA SKALE
cz. 2 • 4. SIEWCA; 5. FARYZEUSZ I CELNIK; 6. TALENTY
cz. 3 • 7. NIEGODZIWY SŁUGA; 8. SKARB UKRYTY W ZIEMI; 9. SYN MARNOTRAWNY
cz. 4 • 10. ZGUBIONA DRACHMA; 11. DOBRY SAMARYTANIN
cz. 5 • 12. ROBOTNICZY W WINNICY; 13. ZAPROSZENI NA UCZTĘ

1 x DVD

25 zł

ZAMÓWIENIA: TEL./FAKS: +48 18 443 44 00 | WWW.SKLEP.PROMYCZEK.PL

WYDAWNICTWO
PROMYCZEK

9 771232 580806

INDEKS: 326070
ISSN 1232-5805

Szczegóły na stronie:
www.promyczek.pl

W Y D A W N I C T W O
PROMYCZEK